

[Veistrup.]

og jeg kan ikke nægte, at jeg i nogen Grad er forbavset over den manglende Respekt for Valgdagens Afgørelse, som karakteriserer Oppositionspartierne her i Salen. Den Afgørelse var saa klar, at der ikke var noget som helst at tage fejl af. Men jeg ser meget vel, at man, som Stillingen var i Folketinget, og som der er blevet talt her i Landstinget, ikke i denne Omgang er i Stand til at føre de Tanker til Sejr, som vi har kæmpet for gennem Aarene. Jeg maa sige, som Jeppe Aakjær sagde i sin Tid: Der skal tages endnu et „bitte Nøk“, og jeg tror, at det „bitte Nøk“ vil blive taget. Det er kun et Spørgsmaal om Tid og kan aldrig være andet end et Spørgsmaal om Tid, hvornaar vi gennemfører en Militærordning, bygget op paa de Tanker og de Ideer, som nu en Gang har været vore gennem Tiderne. Og jeg paastaar, at vi i denne Henseende har mægtige Allierede. Jeg paastaar i Modsætning til det ærede Medlem, som sidst havde Ordet, at Tiden og Forholdene her arbejder for os paa en Maade, som det aldrig nogen Sinde tidligere har været Tilfældet. Men jeg har, som jeg sagde før, svært ved at forstaa Oppositionens Stilling. Thi hvad er det, Oppositionen vil? Vil man opretholde Ordningen af 1922, denne Ordning, som baade i sin Tilblivelse og sin Afslutning indenfor Militærkommissionen var et politisk Forlig uden nogen som helst saglig Begrundelse? Er det Meningen, at man vil opretholde denne Ordning, som i Øjeblikket — det erkendes fra alle Sider — er fuldkommen umulig? Der er ingen, som kan være blind for, hvad der ogsaa er omtalt fra anden Side, at hele vor Flaadeordning er fuldstændig brudt sammen. I saa Henseende behøver jeg blot at henvise til Folketingsudvalgets Betænkning Side 48; der findes dér en fuldstændig Redegørelse for Flaadens Tilstand, ikke alene med Hensyn til selve Skibene. Hvis vi etablerede en Flaadeordning som den, Forsvarsordningen af 1922 forudsatte, vilde der straks kræves et Beløb af saadan noget som 76 Mill. Kr., og det kan ikke hjælpe noget, at man kommer og siger: Ja, men det var der ingen Mennesker, der kunde tænke; thi man var advaret, ikke een, men mange Gange. De Herrer, som gennemførte denne Militærordning, var advaret den ene Gang efter den anden. Det har været fremført i det høje Folketing, hvorledes en af Kommissionens tilforordnede, Kommandør Cold, gjorde opmærksom paa, at det vilde være ganske umuligt at opretholde Flaaden med de Bevillinger, som man

havde levnet dertil. Jeg beder om den højtærede Formands Tilladelse til at citere en enkelt Udtalelse. Jeg skal ellers følge de Eksempler, som er givet af ærede foregaaende Talere, og ikke komme ind i den Mængde af Citater, fra den ene og fra den anden Side, som kan oplæses angaaende hele dette Forhold, men jeg vil gerne have Lov til at citere, hvad Kommandør Cold sagde under Militærkommissionens Forhandling. Det findes i Militærkommissionens Betænkning Side 1061. Han sagde følgende:

„Vi kan ikke med 2½ Mill. Kr. holde Flaaden vedlige, og ser vi 10 Aar frem i Tiden, vil samtlige vore Skibe være stærkt forældede; naar undtages „Peder Skram“ og „Niels Juel“ og de nyeste Torpedobaade, vil Resten om 10 Aar trænge til Fornyelse.“

Dette er en saa klar Udtalelse, som man overhovedet kan vente sig, og det har vist sig, at Kommandør Cold har set fuldstændig rigtigt her. Den Betænkning, vi har liggende for os, giver klart Udtryk for, at det var rigtigt, hvad han sagde forud for 1922. Ogsaa fra anden Side indenfor Kommissionen blev man advaret, men man vilde ikke og særlig vilde Venstre ikke høre paa noget saadant; tværtimod, Venstres Ordfører, nu afdøde Kaptajn Maegaard, sagde til os, at man ikke skulde skyde dem noget saadant i Skoene, som at de kunde tænke sig, der skulde større Beløb til end det, de ønskede bevilget.

Men jeg spørger nu; hvad vil man da anvende denne Militærordning til? Jeg har ikke hørt nogen fornuftig Begrundelse for at opretholde den eller skabe en ny Militærordning. Hvad er Begrundelsen for den Militærordning, man ønsker bevaret, eller den nye, som man ønsker gennemført? Ja, man har altid tidligere stærkt fremhævet, at det, man vilde, var at værgе Neutraliteten, men heller ikke dette tør man opretholde fuldt ud. Jeg lagde Mærke til, at i det høje Folketing stod Venstres Ordfører op og erklærede, at der ikke var Tale om, at man kunde afværge en Neutralitetskrænkelser fra en Stormagt. Men hvis dette er rigtigt, forstaaer jeg overhovedet ikke, hvad det er, man vil, thi man tænker vel ikke paa, at en lille Magt, en af vore Nabostater, skulde komme og krænke vor Neutralitet? Jeg tror, vi er langt borte fra det Tidspunkt, da man regnede med, at vi kunde komme i krigerske Forviklinger med Norge eller Sverige eller med en anden af vore smaa Nabonationer. Men hvis det er rigtigt, og man samtidig er klar over, at vi ikke kan afværge en Neu-